Krimināllieta Nr.11130012614

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Valmierā 2014.gada 13.oktobrī

Valmieras rajona tiesa
tiesnese G.Krieviņa
piedaloties prokuroram A.Bērziņam,

pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja piesavināšanos nelielā apmērā.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts norādītos apstākļos:

/pers. A/ 2014.gada 7.februārī ap plkst.10.10, atrodoties Valmierā, Rīgas ielā 4 veikala „Valleta" telpās, pēc tam, kad /pers. B/ bija labprātīgi uzticējusi viņam //pers. A// sev piederošo mobilo telefonu „Samsung", lai klausītos mūziku, saprotot, ka ir iespēja mobilo telefonu neatdot, aiz mantkārīgām tieksmēm, minēto telefonu /pers. B/ neatdeva, bet piesavinājās - paņēma to sev un no notikuma vietas aizgāja, tādā veidā piesavinoties cietušai piederošo mantu 65,45 *euro* vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Cietusī/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju 65,45 *euro* apmērā, kuru tiesas sēdē uzturēja /lietas 4.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, cietušās /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju 65,45 *euro* apmērā atzina par pamatotu un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora, apsūdzētā /pers. A/ un cietušās /pers. B/ viedokļus, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina par pamatotu un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas, un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, jo viņš ar savām darbībām izdarīja svešas mantas piesavināšanos nelielā apmērā, savukārt piesavinātās mantas vērtība atzīstama par nelielu.

Apsūdzētā/pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, konstatēts, ka /pers. A/ kopš 2012.gada 14.decembra valstī nav deklarēta dzīvesvieta /lietas 30.lapa/, faktiskā dzīvesvieta pēc paša apsūdzētā teiktā līdz viņš tika apcietināts 2014.gada 25.augustā, bija /adrese/ dzīv.2, viņam ir 6 klašu izglītība, apgādājamo nav, algotu darbu nestrādā, likumīga iztikas avota nav, /pers. A/ agrāk sodīts 4 /četras/ reizes:

1) 2008.gada 17.jūnijā Ventspils tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem;

2) 2009.gada 18.maijā Ventspils tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 126.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu;

3) 2010.gada 21.decembrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmā daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu;

4) 2011.gada 2.martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem, 2012.gada 10.jūnijā pēc soda izciešanas atbrīvots no Šķirotavas cietuma /lietas 31.-35., 62.-

64.lapa/. Administratīvi sodīts, taču ziņas par sodu izciešanu lietā nav /lietas 36.lapa/. No pašvaldības SIA „Ventspils poliklīnika" izziņas izriet, ka /pers.A/ Ventspils Narkoloģisko slimnieku un atkarību izraisošo vielu lietotāju reģistra uzskaitē nestāv, Ventspils poliklīnikas Psihoneiroloģisko traucējumu un psihisko slimību reģistra uzskaitē nesastāv /lietas 65.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus atvainojas cietušajai par nodarīto un liecināja, viņam valstī nav deklarēta dzīvesvieta, taču pēdējo laiku līdz ticis apcietināts 2014.gada 25.augustā, dzīvojis pie drauga /pers. G//adrese/, tiesā nav ieradies, jo mainījis dzīvesvietu, viņam ir 6 klašu izglītība, algotu darbu nestrādā, likumīga iztikas avota nav, strādājis gadījuma darbus mežizstrādē, apgādājamo nav, noliedz, ka viņam ir jebkādas atkarības, nenoliedz, ka bijis sodīts par dažādiem noziedzīgiem nodarījumiem, taču visus sodus ir izcietis, daudzos administratīvos sodus nav izcietis, jo nav bijuši naudas līdzekļi, uzskata, ka viņam piemērojams nosacīts sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa arī atzīst savas vainas atzīšanu un tiesas sēdē izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā noteikti alternatīvi piemērojami pamatsoda veidi - brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, lietā konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam /pers. A/ nosakāmo soda veidu, izvērtējot radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošos datus, tiesa apsūdzēto /pers. A/ novērtē kā tādu personu, kurai ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā. Apsūdzētais būdams agrāk sodīts četras reizes, būdams sodīts 2011.gada 2.martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem, 2012.gada 10.jūnijā pēc soda izciešanas atbrīvots no Šķirotavas cietuma, nedzēstas sodāmības laikā, turpināja izdarīt noziedzīgu nodarījumu. /pers. A/ savu attieksmi pret likuma ievērošanu nav mainījis, un, pilnībā apzinoties savu darbību prettiesiskumu un iespējamās sekas, turpina izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu. Pie šādiem apstākļiem tiesai nerodas pārliecība, ka apsūdzētais, izciešot ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, varēs atturēties no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tāpēc sods par izdarīto /pers. A/ nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds sods sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību pastiprinoša apstākļa esamību - recidīvu, atbildību mīkstinoša apstākļa esamību - savas vainas atzīšanu un tiesas sēdē izteikto nožēlu par izdarīto, kā arī ņemot vērā arī cietušās viedokli par apsūdzētajam piemērojamo sodu, kas piemērojams brīvības atņemšanas veidā, to, ka apsūdzētais izdarījis arī administratīvos pārkāpumus, kurus nav izcietis, tāpēc tiesa uzskata par neiespējamu noteikt sodu tā zemākās robežas apmērā.

Tiesa atzīst, ka prokurora pieprasītais brīvības atņemšanas sods 2 mēneši neatbilst apsūdzētā personībai un viņa raksturojošiem datiem. Tiesa konstatē, ka apsūdzētais nav izvērtējis savas rīcības sekas, nedzēstas sodāmības laikā turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, tādēļ brīvības atņemšanas termiņš nosakāms 3 mēneši.

2014.gada 13.februārī /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā /lietas 24.lapa/. Drošības līdzeklis apsūdzētajam 2014.gada 18.augustā grozīts un piemērots - apcietinājums, un noteikta viņa meklēšana /lietas 69.-71.lapa/. /pers. A/ apcietināts 2014.gada 25.augustā /lietas 76.lapa/. Piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums, nav grozāms, ņemot vērā, ka apsūdzētais bija pārkāpis ar brīvības atņemšanu nesaistītā drošības līdzekļa - uzturēšanās noteiktā vietā, nosacījumus, kā arī ņemot vērā to, ka ar šo tiesas spriedumu apsūdzētajam tiek piemērots brīvības atņemšanas sods, šis drošības līdzeklis - apcietinājums, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim ir atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu iepriekšējo apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, skaitot vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu par vienu brīvības atņemšanas dienu.

Apsūdzētajam/pers. A/ 2014.gada 18.augustā tiesas sēdē tika nodrošināta zvērināta advokāta N.Pētersona aizstāvība, par ko no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti 29,17 *euro* /lietas 61. un 66.lapa/. Šajā tiesas sēdē procesuālajā darbībā, kurā piedalījies advokāts, pats apsūdzētais /pers. A/ nav piedalījies, tādēļ tiesa nevar konstatēt, vai nepastāv Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktais pamats atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja palīdzību. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. A/ ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas 29,17 *euro* apmērā par šajā tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību.

Cietusī/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju 65,45 *euro* apmērā, kuru tiesas sēdē uzturēja /lietas 4.lapa/.

Apsūdzētais/pers.A/ cietušās /pers. B/ pieteiktās kompensācijas apmēru atzina pilnībā. Pie tādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka cietušās pieteikto kompensāciju apmērs ir pamatots un pieteikums ir apmierināms, jo saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir izdarījis. Apsūdzētā/pers.A/ izdarītās noziedzīgās darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajai /pers. B/ nodarītajiem zaudējumiem. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturto daļu, kurā noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, kompensācija par cietušajai /pers. B/ nodarīto materiālo kaitējumu nosakāma 65,45 *euro* apmērā.

Lietā kā lietiskais pierādījums ir atzīts CD disks ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, tas atstājams pie krimināllietas /lietas 7.-8.lapa/.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā

daļā un sodīt **ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 /trīs/ mēnešiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt iepriekšējo apcietinājumu no aizturēšanas brīža - 2014.gada 25.augusta līdz 2014.gada 13.oktobrim.

Drošības līdzekli - apcietinājums, atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, materiālā kaitējuma kompensāciju 65,45 *euro* /sešdesmit pieci *euro,* 45 centi/ apmērā.

Lietisko pierādījumu - CD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem - glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 /desmit/ dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums noteikts 2014.gada 27.oktobris.

Tiesnese G.Krieviņa